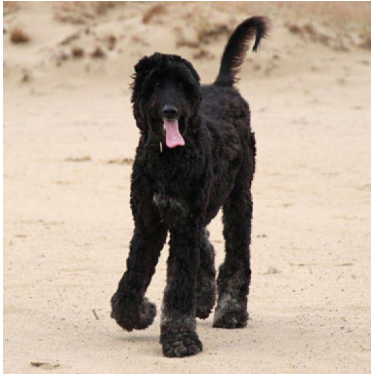

Harry

Harry kwam bij ons als een nogal angstige hond, die niet veel moest hebben van auto's, fietsen, onbekende mensen of rare geluiden.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Maar al na korte tijd bleek dat hij eerder voorzichtig en terughoudend was dan echt angstig. Martine ging een beetje met hem aan het werk en allengs werd hij wat vrijer en wat minder schrikachtig.

Er meldde zich bij ons een mevrouw die heel graag een Barzoi wilde -en nee, dit gaat echt over Harry! Na een aantal gesprekken drong zich bij ons het gevoel op dat deze mevrouw, wier man nog nooit eerder een hond gehad had, misschien wel eens veel beter bij een Afghaan zou passen dan bij een uit de kluiten gewassen Barzoimeneer, die toch wel een beetje onder de duim gehouden moet worden. Harry, dachten wij, die zou nou prima voor deze mensen zijn. Wij wierpen een balletje op en tot onze stomme verbazing zei mevrouw, "nou, weet u bij welke hond ik een warm gevoel krijg? Bij Harry!" De rest raadt u vast wel.

Harry is inmiddels verhuisd, loopt los, luistert eigenlijk best aardig en had binnen anderhalve minuut zich een plek op de bank veroverd. Met zijn schrikkerigheid gaat het steeds beter en Harry, die nu (soms) op de veel mooiere naam Arash reageert, was mee wandelen in Kootwijk op de dag dat we eigenlijk zouden gaan cursen in Leek. Door de ongelooflijke hoeveelheden water werd dat afgelast en een paar *die-hards*, waaronder dus de mensen van Arash, gingen toch maar wandelen. Aan het einde van de wandeling was het uiteraard aanlijnen geblazen. Arash is heel goed in afghanenspelletjes: toen hij het verzoek "Arash, kom eens hier" hoorde, bewoog hij licht met zijn hoofd, liep nog vijftig meter door en ging toen geduldig staan wachten totdat Peter hem aan kwam lijnen. Dat het helemaal goed zit tussen Arash en zijn mensen bleek wel uit de opmerking van Peter "is het niet fantastisch dat Arash gewoon blijft staan!" Nou, als dat geen *marriage made in heaven is ...*